

Mooi weer spelen

Nothing but the
between us the
Sea

Verwarmd terras staat met dikke krijtletters op een bord van strandpaviljoen De Waterreus. Het is ruim dertig graden buiten. Alsof een bom is ontploft liggen verspreid over Scheveningen Bad lichamen op de vreemdste plekken, een staalkaart aan bruintinten op het grijsgele zand. Pal achter een strandtent ligt een vrouw voor dood op een houten vlonder. Tussen de gestalde fietsen achter een ijscowagen heeft een andere vrouw haar handdoek gespreid op kaal beton. Niemand blikt of bloost van de merkwaardige mise-en-scène, al is de blozende mens nauwelijks meer herkenbaar tussen de licht verbrande lijven.

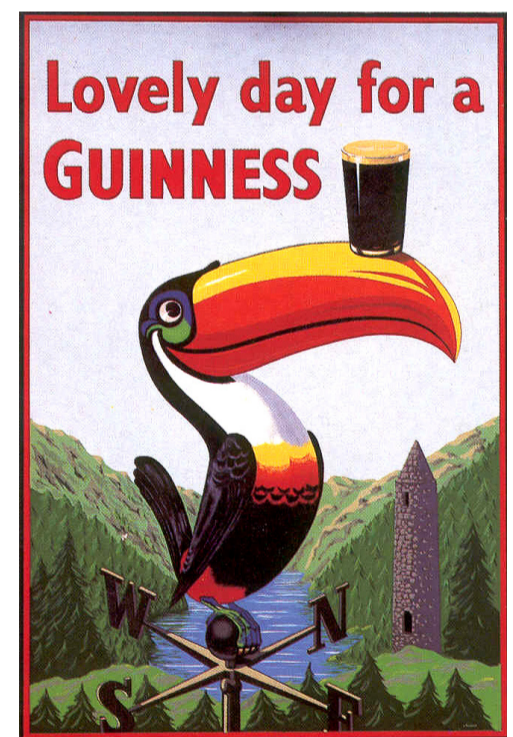
De zee, daar zijn we voor gekomen, maar we lijken wel de enigen die geïnteresseerd zijn in het uitzicht. Iedereen heeft de watervlakte die bij windstilte op een binnenmeer lijkt de rug toegekeerd. De zon is de grootste attractie. De blik is landinwaarts gericht, op het zuiden, als de oogleden ten minste niet gesloten zijn. Iedereen speelt mooi weer.

De pier lijkt op een verlaten overdekt winkelcentrum in een buitenwijk, mijlen verwijderd van de Victoriaanse wandelingen op zee, de gietijzeren ornamentiek, de dames en de heren, de hoeden en de parasols. "Number 316" wordt omgeroepen in de visbingo van Simones. Een raaf van een vrouw, behangen met juwelen verheft haar doorrookte stem. Rabobank. Altijd dichtbij staat er met huiveringwekkend grote letters op de ramen van de pier als waarschuwing aan degenen die dagdromen om te ontsnappen aan de architectonische misdaad aan de kust. Terras, consumptie verplicht. Onbeperkt kaasfondue. Onbeperkt sarcasme. De troosteloosheid en vergane glorie van Scheveningen Bad, het Blackpool van de Nederlandse kust is al zo vaak in cynisme gedrenkt dat kritiek geven een te makkelijke weg is.

We kijken naar de overkant en denken aan Engeland in de hoop op wat verkoeling. Als Engeland aan Nederland zou grenzen zoals Duitsland aan België, zouden we nooit op een stoeltje aan de grens gaan zitten om te

VAN DER
VALK
HOTELS & RESTAURANTS

turen naar de andere kant, maar met de zee ertussen wordt de verbeeldingskracht gevoed en voelt Engeland als een exotische bestemming, zozeer dat we begrip kunnen opbrengen voor de wijze waarop Engelsen afstand scheppen door consequent te spreken over *the continent*. En plotseling zien we het. Die toekan! Die is helemaal niet van Van der Valk. Die is van Guinness! "Toucans in their nests agree. Guinness is good for you. Try some today and see. What one or toucan do."

SJAAK LANGENBERG & ROSÉ DE BEER